

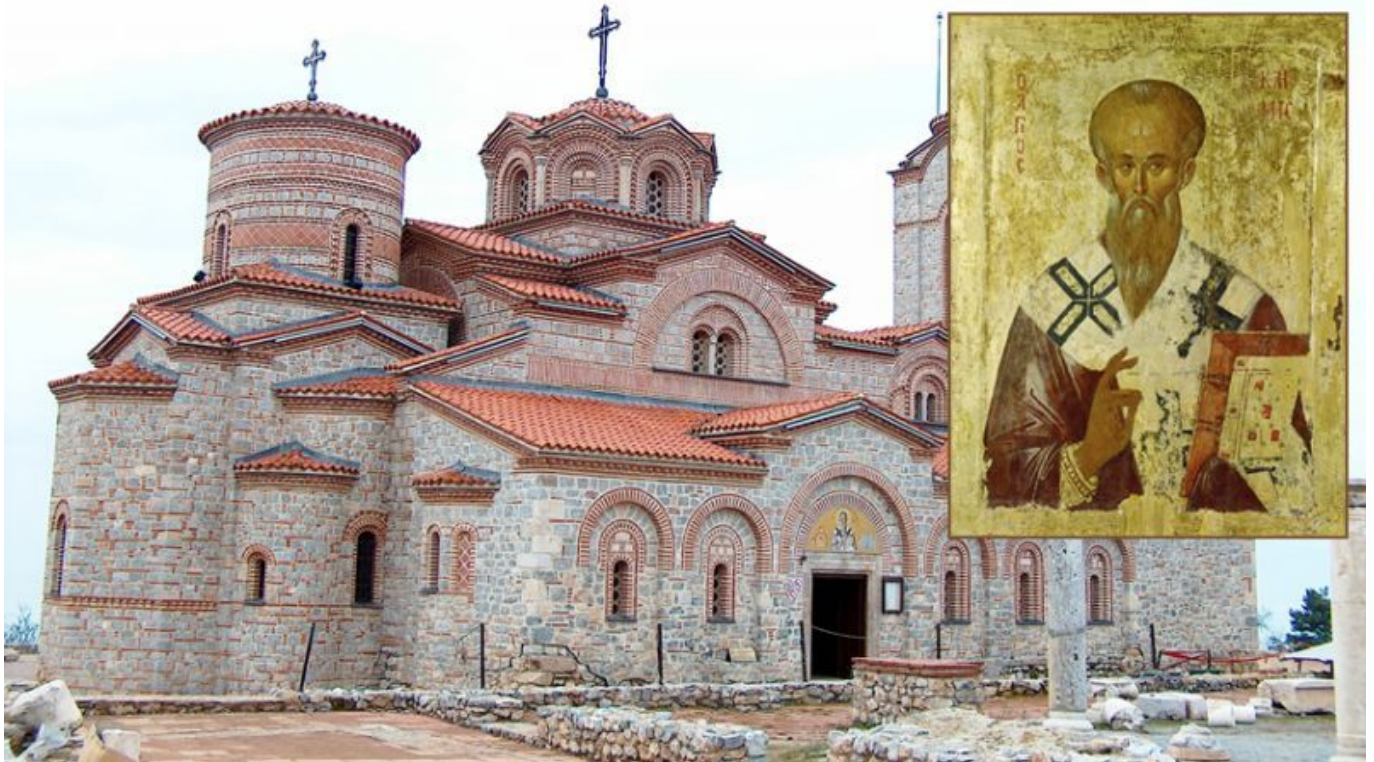
Μητροπολίτης Δράμας: Μέγα πρόβλημα των Ορθοδόξων είναι ο «εθνοφυλετισμός»

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Δράμας](#)



Άρθρο του με τίτλο “Τίς μου ἤψατο τῶν ἱματίων;” (Μάρκ. Ε΄, 30) εξέδωσε ο Μητροπολίτης Δράμας κ. Παύλος ο οποίος αναφέρθηκε στην επίσκεψη προσκυνητῶν ἀπὸ τα Σκόπια στὴν Μεγάλη Εκκλησία. Μεταξύ ἄλλων, στὸ ἀρθρο του ο Σεβασμιώτατος ἀναφέρει ὅτι “μέγα πρόβλημα τῶν Ορθοδόξων εἶναι ὁ «εθνοφυλετισμός», καὶ προσθέτει ὅτι “ἡ Μεγάλη Εκκλησία εἶναι τὸ πανδοχεῖον τῆς ἀγάπης, ἡ πηγὴ τῆς εὐσεβείας τοῦ Γένους τῶν Ορθοδόξων χριστιανῶν, που ζωοποιεῖ ἐν Χριστῷ τοὺς λαοὺς καθιστώντας αὐτοὺς «λαόν

περιούσιον, βασίλειον ιεράτευμα» και «έθνος άγιον»”.



Παρακάτω διαβάστε όλο το άρθρο:

Ἡ εἶδησις τῆς ἐλεύσεως στίς αὐλές τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας προσκυνητῶν ἀπὸ τὰ Σκόπια, μέ ἐπικεφαλῆς τὸν ἡγούμενο τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Τιμίου Προδρόμου Μπίγκορσκι Ἐπίσκοπο Ἀντανίας Παρθένιο, ἑλληνομαθῇ καὶ πεπαιδευμένῳ μοναστικῶς στό Ἅγιον Ὅρος, μοῦ ἔφερε στὸν νοῦ τὴν συνάντησι τῆς αἰμορροούσης γυναικὸς μέ τὸν Κύριο.

Ἡ πάσχουσα γυναῖκα πού ταλαιπωρήθηκε πολὺ ἀπὸ πολλοὺς ἰατροὺς, πού δαπάνησε ὅλη τὴν περιουσία της καὶ δέν ὠφελήθηκε καθόλου, ἀλλὰ μᾶλλον χειροτέρεψε, ὅταν ἄκουσε γιὰ τὸν Ἰησοῦ, διασχίζοντας τό πλῆθος ἔφθασε ἀπὸ πίσω καὶ ἤγγιξε τὰ ἐνδύματά του. Ἔλεγε μέσα της: «Ἐάν καὶ μόνον ἤγγιξω τὰ ἐνδύματά Του, θά σωθῶ». Καὶ ἀμέσως σταμάτησε ἡ αἰμορραγία της, καὶ κατάλαβε ὅτι θεραπεύθηκε ἀπὸ τὴν βασανιστικὴ τῆς ἀσθένεια.

Ἔτσι καὶ οἱ ἀδελφοί μας (μακάρι αὐτὰ τὰ συναισθήματα νά κυριαρχοῦν μέσα τους) διαισθανόμενοι τό ἀδιέξοδο τοῦ ἐθνοφυλετισμοῦ, μετὰ τὴν περιήγησί τους στοὺς διαφόρους «ἰατροὺς» (Σερβία, Βουλγαρία), ἐπιστρέφουν μέ τὰ αἰμάσσοντα τραύματα τοῦ σχίσματος ἐκεῖ ἀπὸ ὅπου ἐξῆλθαν, ἐπιζητοῦντες τὴν ἴασι.

Μέγα πρόβλημα τῶν Ὁρθοδόξων εἶναι ὁ «ἔθνοφυλετισμός». Νόσος δυσίατος πλειστάκις ὑπὸ τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας ἱεροσυνοδικῶς καταδικασθεῖσα. Καί τό πρόβλημα τῶν Σκοπίων τοῦτο αὐτό ἐστί.

Εἴθε ν' ἀκολουθήσουν τό παράδειγμα τῆς γυναικός πού «ἦλθε καί προσέπεσεν αὐτῷ καί εἶπεν αὐτῷ πᾶσαν τήν ἀλήθειαν». Ἡ εἰλικρινής ἐξομολόγησις θά φέρει τήν συγχώρησι καί τήν θεραπεία : «Θύγατερ, ἡ πίστις σου σέσωκέ σε· ὕπαγε εἰς εἰρήνην, καί ἴσθι ὑγιής ἀπό τῆς μαστιγός σου» (Μάρκ. Ε', 33-34).

Δέν πρέπει νά λησμονοῦμε ὅτι κύριο διακόνημα τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας εἶναι τά κατά τήν Θεῖαν Λειτουργίαν τοῦ Μεγάλου Βασιλείου ἱκετευτικῶς πρό τοῦ Κυριακοῦ σώματος καί αἵματος ἀναπεμπόμενα: «..παῦσον τά σχίσματα τῶν Ἐκκλησιῶν· τούς ἐσκορπισμένους ἐπισυνάγαγε· τούς πεπλανημένους ἐπανάγαγε καί σύναψον τῇ Ἀγίᾳ σου Καθολικῇ καί Ἀποστολικῇ Ἐκκλησίᾳ». Τό ἱερό αὐτό ἔργο τῆς ἰάσεως τῶν πληγῶν αἰῶνας τώρα ἐπιτελεῖ ἐν γνώσει καί σπουδῇ ἡ Μεγάλη Ἐκκλησία ἐπιχέουσα στά τραύματα τῶν τοπικῶν Ἐκκλησιῶν ἔλαιον καί οἶνον, ἐπιμελουμένη τῆς ἱατρείας των· ἀσχέτως ἐάν οἱ ἱατρευθέντες φέρονται ἀγνωμόνως πρὸς Αὐτήν.

Ἡ Μεγάλη Ἐκκλησία εἶναι τό πανδοχεῖον τῆς ἀγάπης, ἡ πηγὴ τῆς εὐσεβείας τοῦ Γένους τῶν Ὁρθοδόξων χριστιανῶν, πού ζωοποιεῖ ἐν Χριστῷ τούς λαούς καθιστῶντας αὐτούς «λαόν περιούσιον, βασίλειον ἱεράτευμα» καί «ἔθνος ἅγιον». Ὡ, πόσο μεγάλη εἶναι ἡ δύναμις αὐτή, ἡ κατά κόσμον ἄσημος καί ὑπὸ ἀντίξοες συνθῆκες ἐπιτελουμένη ὑπὸ τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας καί τοῦ σοφοῦ οἰακοστρόφου της, τοῦ προσκυνητοῦ μας Αὐθέντου καί Δεσπότου, τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου!